

## LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

*Bài 36 - Linh hồn người tin Chúa phải thực hành trách nhiệm của mình khi đã được tái sinh.  
Phần 3 (tiếp theo) - Làm theo các mạng lệnh và các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán.*

Khi La-ban được báo cho biết rằng, Gia-cốp đã bí mật trở về quê hương mình, thì La-ban đã cùng các anh em mình đuổi theo Gia-cốp trong bảy ngày đường và La-ban đã theo kịp Gia-cốp tại núi Ga-la-át.

Sáng thế ký 31:25-35: **Vậy, La-ban theo kịp Gia-cốp. Vả, Gia-cốp đang đóng trại trên núi; La-ban và các anh em người cũng đóng trại trên núi Ga-la-át. La-ban nói cùng Gia-cốp rằng: Cháu đã làm chi vậy? Cháu đã gạt cậu và dẫn mấy đứa gái cậu như phu tù giặc. Sao trốn nhem, gạt và không cho cậu hay trước? Có lẽ cậu đưa đi rất vui vẻ, tiếng hát, tiếng đàn và tiếng trống phụ đưa. Cháu làm cách đại đột vậy, không để cho cậu hôn con trai và con gái cậu. Tay cậu có đủ quyền làm hại cháu; nhưng Đức Chúa Trời của cha cháu đã mách bảo cùng cậu tối hôm qua rằng: Dầu lạnh dầu dử, người khá giữ mình đừng nói chi cùng Gia-cốp hết. Bây giờ, vì lòng cháu mong mỏi về nhà cha cháu, nên đã ra đi; nhưng cơ sao cháu lại ăn cắp các pho tượng cậu? Gia-cốp đáp rằng: Vì cơ tôi e cậu bắt hai người con gái lại chẳng. Nhưng tìm nơi ai được các pho tượng của cậu, thì ai đó sẽ bị chết đi! Tại trước mặt các anh em chúng ta, cậu hãy kiểm soát các món nơi tôi đi, và hãy lấy vật chi thuộc về cậu. Vả, Gia-cốp vốn không hay rằng Ra-chên đã trộm mấy pho tượng đó. Vậy, La-ban vào trại Gia-cốp, trại Lê-a, trại hai người đòi, chẳng tìm được chi cả. Đoạn, ở trại Lê-a bước ra đi vào trại Ra-chên. Vả, Ra-chên có lấy mấy pho tượng đó, giấu dưới bàn thạch, rồi ngồi lên trên. La-ban soát lục khắp trại chẳng gặp pho tượng. Nàng bèn thưa cùng cha rằng: Vì trong mình con có việc riêng của đàn bà, nên đứng dậy rước chẳng được; xin chúa chớ giận con chi hết. Người kiểm, nhưng chẳng thấy pho tượng đâu hết.**

Chữ theo kịp - overtook<sup>H5381</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ עָקַב - nasag, số 5381 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tâm hiểu biết, bắt kịp, tìm được, đạt được mục đích, hoàn thành;*

Chữ đóng - pitched<sup>H8628</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ עָקַב - taqa, số 8628 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thổi hơi thổi, vỗ tay, bắt tay (vào công việc), làm cho tiếng vang ra, làm cho người ta để ý đến, thổi tiếng kèn vang ra,*

Chữ trại - tent<sup>H168</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ אֹהֶל - 'ohel, số 168 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *lều trại, đền tạm, nơi trú ngụ, nơi ở; để chiếu sáng, để soi sáng;*

Chữ Ga-la-át - Gilead<sup>H1568</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ גִּלְעָד - Gil'ad, số 1568 ra từ chữ גִּלְעָד - Gal'ed, số 1567 và chữ גָּלַל - galal, số 1566 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *núi đá lởm chởm, gai góc, đóng đá làm chướng, vãn kiện, hồ sơ, để cuốn đi, để cuộn lại với nhau, để tìm kiếm cơ hội, để tin cậy, để giao phó, để uỷ thác, để cam kết, để thanh tẩy, để xoá bỏ, để cắt bỏ, để làm cho sạch;*

Tiếp theo bài trước, khi linh hồn người tin Chúa (mà Gia-cốp là bóng) đã nhờ quyền phép của Lễ thật và của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi sự sống mình và nhận biết trách nhiệm của mình, là phải *sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; phải làm cho đất phục tùng, phải quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.* (Sáng thế ký 1:28) Cùng việc *trông và giữ vườn* (Sáng thế ký 2:15), mà thân thể xác thịt của người tin Chúa ngoài ý nghĩa là *nhà tạm*, nghĩa là *nơi ở tạm của linh hồn* ở trên đất này, mà lều trại, đền tạm là bóng, thân thể xác thịt của chúng ta còn được gọi là **ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây** (1 Cô-rinh-tô 3:9).

Trong ý nghĩa thuộc linh, thân thể xác thịt của chúng ta là xứ Ca-na-an, vốn được sữa và mật, nhưng vì tội lỗi của A-đam mà những sự thuộc về đất ở trên trái đất này bị rửa sả cai trị và bảy thứ dân lớn và mạnh hơn dân Y-sơ-ra-ên đó là bóng về quyền lực của ma quỷ đã ẩn náu và cầm buộc thân thể xác thịt này, khiến thân thể (thân hình) vốn đã được Đức Chúa Trời tạo nên làm nhà tạm cho A-đam, đã trở nên hay chết, thay vì là đồ dùng về sự công bình, thì lại trở thành đồ dùng về sự gian ác bởi quyền lực của ma quỷ cầm buộc.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hứa ban xứ Ca-na-an đó cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi của người, nhưng dân Y-sơ-ra-ên không thể chiếm lấy xứ Ca-na-an đó bằng sức lực của xác thịt mình, vì bảy thứ dân đã sống trong xứ đó là mạnh hơn họ, vì thế cho nên, dân Y-sơ-ra-ên chỉ có thể chiếm được xứ Ca-na-an đó làm sản nghiệp, thì họ phải trở nên một dân thánh cho Đức Giê-Hô-Va, nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo hết thảy các mạng lệnh cùng các điều răn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho họ. Vì khi dân Y-sơ-ra-ên đối diện với Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho họ, thì Thần của Đức

Giê-Hô-Va sẽ tùy theo thái độ của người ta đối với Luật pháp, mà Ngài hoặc sẽ làm ơn cho linh hồn họ có sức lực để tuân theo Luật pháp đó mà được sống lại, hoặc là Ngài sẽ giáng tai vạ trên thân thể họ cùng với hết thảy những sự thuộc về xác thịt họ, cho đến khi họ bị huỷ diệt, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Công Bình.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập Giao-ước với Áp-ra-ham và với Y-sác và với Gia-cốp, thì chính Đức Giê-Hô-Va sẽ làm thành điều Ngài đã hứa, nếu Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp tin cậy Đức Giê-Hô-Va và làm theo mọi điều Ngài đã phán bảo.

Khi Đức Giê-Hô-Va thấy Gia-cốp đã có được mười một con trai và một con gái cùng những người vợ của mình, thì Ngài phán với Gia-cốp rằng: **“Hãy trở về xứ của tổ phụ ngươi, chôn bà con ngươi, Ta sẽ phù hộ ngươi.”** Bản King James version chép: **Return unto the land of thy fathers, and to thy kindred; and I will be with thee.** Nghĩa là: **“Hãy trở về xứ của tổ phụ ngươi và chôn bà con của ngươi, Ta sẽ ở cùng ngươi”.**

Như chúng ta đã biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người với chỉ một người, là A-đam, ấy là vì Đức Giê-Hô-Va tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài. Đức Giê-Hô-Va đã bắt đầu kế hoạch của Ngài, đó là từ trong loài người, Ngài tìm được một người, là Áp-ram, người xứ U-rơ thuộc vùng đất Mê-sô-bô-ta-mi. U-rơ trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là **“lò lửa”**. Đức Giê-Hô-Va đã từng bước dắt dẫn Áp-ram đi tới nơi Ngài đã định cho người và cho dòng dõi của người, mà mục đích của sự dắt dẫn này là khiến cho linh hồn của những người được Ngài chọn đó biết nghe tiếng của Ngài và làm theo tiếng phán của Ngài, hầu cho kinh nghiệm được Ngài là Đấng toàn năng, mà biết trông cậy Ngài trong mọi sự. Cả Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp đều kinh nghiệm được sự cai trị của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, khi họ vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va và những thành quả mà họ đã đạt được đó là bằng chứng về quyền phép của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng đã làm thành điều Ngài đã phán hứa với họ, khi họ được nghe tiếng Ngài và làm theo.

Mọi sự đã xảy đến với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, cũng sẽ xảy đến với những người được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, như Lời Chúa đã chép:

Ga-la-ti 3:6-29: **Như Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, thì đã kể là công bình cho người, vậy anh em hãy nhận biết rằng những kẻ có đức tin là con cháu thật của Áp-ra-ham. Kinh Thánh cũng biết trước rằng Đức Chúa Trời sẽ xưng dân ngoại là công bình bởi đức tin, nên đã rao truyền trước cho Áp-ra-ham tin lành này: Các dân sẽ nhờ người mà được phước. Ấy vậy, ai tin thì nấy được phước với Áp-ra-ham, là người có lòng tin. Vì mọi kẻ cậy các việc luật pháp, thì bị rửa sả, bởi có chép rằng: Đáng rửa thay là kẻ không bền đỗ trong mọi sự đã chép ở sách luật, đừng làm theo những sự ấy! Vả lại chẳng hề có ai cậy luật pháp mà được xưng công bình trước mặt Đức Chúa Trời, điều đó là rõ ràng lắm, vì người công bình sẽ sống bởi đức tin. Vả, luật pháp vốn không phải đồng một thứ với đức tin, nhưng luật pháp có chép rằng: Người nào vâng giữ các điều răn thì sẽ nhờ đó mà sống. Đáng Christ đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của luật pháp, bởi Ngài đã nên sự rửa sả vì chúng ta, vì có lời chép: Đáng rửa thay là kẻ bị treo trên cây gỗ, hầu cho phước lành ban cho Áp-ra-ham nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ mà được rải khắp dân ngoại, lại hầu cho chúng ta cậy đức tin mà nhận lãnh Đức Thánh Linh đã hứa cho. Hỡi Anh em, tôi nói theo thói quen người ta rằng: Khi một người đã làm tờ giao ước thành rồi, thì không ai có phép được xóa đi hay thêm vào sự gì. Vả, các Lời hứa đã được phán cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi người. không nói: Và cho các dòng dõi người, như chỉ về nhiều người; nhưng nói: Và cho dòng dõi người, như chỉ về một người mà thôi, tức là Đáng Christ. Vậy thì tôi nói rằng: Lời giao ước mà Đức Chúa Trời trước kia đã kết lập thành rồi, thì không có thể bị huỷ đi, và Lời hứa cũng không có thể bị bỏ đi bởi luật pháp, là sự cách sau bốn trăm ba mươi năm mới có. Vì, nếu cơ nghiệp được ban cho bởi luật pháp, thì không bởi lời hứa nữa. Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng Lời hứa mà ban cơ nghiệp cho Áp-ra-ham. Vậy thì làm sao có luật pháp? Luật pháp đã đặt thêm, vì cơ những sự phạm phép, cho tới chừng nào người dòng dõi đến, là người mà Lời hứa đã hứa cho; Luật pháp được ban ra bởi mấy thiên sứ và truyền ra bởi một người trung bảo. Vả, người trung bảo chẳng phải là người trung bảo về một bề mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có một. Vậy thì luật pháp nghịch cùng Lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? chẳng hề như vậy; vì nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến. Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thảy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Jê-sus Christ mà được ban cho những kẻ tin. Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp mà chờ đức tin phải bày ra. Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo dắt dẫn chúng ta đến**

**Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình. Song khi đức tin đã đến, chúng ta không còn phục dưới thầy giáo ấy nữa. Vì chúng anh em bởi tin Đức Chúa Jê-sus Christ, nên hết thầy đều là con trai của Đức Chúa Trời. Vả, anh em thấy đều chịu phép báp tem trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy. Tại đây không còn chia ra người Giu-đa hoặc người Gờ-réc; không còn người tôi mọi hoặc người tự chủ; không còn đàn ông hoặc đàn bà; vì trong Đức Chúa Jê-sus Christ, anh em thấy đều làm một. Lại nếu anh em thuộc về Đấng Christ, thì anh em là dòng dõi của Áp-ra-ham, tức là kẻ kế tự theo Lời hứa.**

Bây giờ chúng ta hãy xem Thân của Đức Giê-Hô-Va (mà La-ban là bóng) luôn ở cùng linh hồn người tin Chúa đã được phục hồi sự sống mình (mà Gia-cốp là bóng) như thế nào, như Đức Giê-Hô-Va đã phán và cũng như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài: **“Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các ngươi. Và này, Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.”** (Ma-thi-ơ 28:18-20)

Vì Danh Đức Chúa Jê-sus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, vậy nên các mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài cũng có nghĩa là: các mạng lệnh cùng các ơn của Đức Thánh-Linh mà các môn đồ của Ngài đã nhận được đó, có quyền phép cai trị muôn vật, nếu các mạng lệnh cùng các ơn đó luôn ở trong lòng, nơi linh hồn của những người đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi sự sống mình, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời cũng sẽ luôn ở cùng với linh hồn người ấy.

Trong bài trước, qua những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh mà chúng ta đã biết ý nghĩa của việc Gia-cốp bí mật rời khỏi nhà của La-ban đó, có nghĩa là khi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người tin Chúa đã được thấp sáng, thì linh hồn người ấy sẽ nhận biết trách nhiệm của mình, là trở dậy thi hành trách nhiệm của mình, giống như khi một đứa trẻ vừa được sanh ra khỏi lòng mẹ, là cất tiếng khóc chào đời, cũng như khi linh hồn người tin Chúa nhận được sự ban cho của Đức Thánh-Linh, thì môi miệng của người ấy sẽ nói tiếng mới, là ngôn ngữ chỉ có linh hồn người tin Chúa nhận được sự ban cho của Đức Thánh-Linh mới nói được, còn loài người xác thịt không thể bắt chước được và không thể nói được, dù người ta có thể nghe được các thứ ngôn ngữ vốn có trên trái đất này, nhưng người ta không thể dịch đúng nghĩa, bởi các lời mà môi miệng người ấy nói ra đó là nói với Đức Chúa Trời, chứ không phải nói với người ta, vì chính tâm trí xác thịt của người đã nói các thứ tiếng ấy cũng không hiểu được, vì ấy là trong đức tin mà linh hồn người ấy nói lời mầu nhiệm.

Điều đặc biệt là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với La-ban về việc không được nói bất luận điều gì, hoặc dữ hoặc lành với Gia-cốp, trong khi chúng ta biết La-ban là người hình bóng về Đức Thánh-Linh, Thân Lẽ thật, đó là cách Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tỏ ra qua các lời văn tự, để thử thách loài người, cũng như Đức Chúa Jê-sus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật vậy, ấy là để tìm xem trong loài người, ai là người thật sự yêu mến Đức Chúa Trời, thì linh hồn người đó sẽ nhận biết Đức Chúa Jê-sus Christ chính là Con một của Đức Chúa Trời và Ngài là Đấng Christ.

Đức Chúa Jê-sus đã quả trách những người Giu-đa, là những người đã bắt bớ Ngài, vì những người Giu-đa đó đã nhận biết Ngài theo sự hay chết của xác thịt, nên họ không nhận biết Đức Chúa Jê-sus đến từ Đức Chúa Trời, như Kinh-Thánh đã chép về Ngài.

**Giăng 8:37-43: Ta biết rằng các ngươi là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các ngươi tìm thế để giết Ta, vì Lời Ta không được chỗ nào ở trong lòng các ngươi. Ta nói điều Ta đã thấy nơi Cha Ta; còn các ngươi cứ làm điều đã học nơi cha mình. Chúng trả lời rằng: Cha chúng tôi tức là Áp-ra-ham, Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Nếu các ngươi là con Áp-ra-ham, thì chắc sẽ làm công việc của Áp-ra-ham. Nhưng hiện nay, các ngươi tìm mưu giết Ta, là người lấy lẽ thật đã nghe nơi Đức Chúa Trời mà nói với các ngươi; Áp-ra-ham chưa hề làm điều đó! Các ngươi làm công việc của cha mình. Chúng nói rằng: Chúng tôi chẳng phải là con ngoại tình; chúng tôi chỉ có một Cha, là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Ví bằng Đức Chúa Trời là Cha các ngươi, thì các ngươi sẽ yêu Ta, vì Ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà đến; bởi chưng Ta chẳng phải đã đến tự mình đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai Ta đến. Tại sao các ngươi không hiểu Lời Ta? Ấy là bởi các ngươi chẳng có thể nghe được Lời của Ta. (Nguyên văn không chép là đạo, nhưng chép là Lời - word<sup>G3056</sup> - λόγος - logos số 3056 của tiếng Hy-lạp).**

Chúng ta hãy để ý đến tình tiết Vả, Gia-cốp đang đóng trại trên núi; La-ban và các anh em người cũng

**đóng trại trên núi Ga-la-át. Now Jacob<sup>H3290</sup> had pitched<sup>H8628</sup> his tent<sup>H168</sup> in the mount<sup>H2022</sup>: and Laban<sup>H3837</sup> with his brethren<sup>H251</sup> pitched<sup>H8628</sup> in the mount<sup>H2022</sup> of Gilead<sup>H1568</sup>.**

Trong nguyên bản Kinh-Thánh tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ **cũng**, vì nếu thêm chữ **cũng** vào mạch văn này, thì người ta sẽ cho rằng có hai đạo quân cùng đóng trại trên một ngọn núi! Vì Lời Đức Chúa Trời mang ý nghĩa của Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, nên chúng ta phải tôn trọng mạch văn của Luật pháp.

Người tin Chúa phải nhận biết Lẽ thật không bao giờ thay đổi, đó là linh hồn - **linh tánh loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, có chức năng dò thấu các nơi ẩn bí của lòng**, nhưng khi A-đam (linh hồn loài người) phạm tội chối bỏ Lời Đức Chúa Trời, thì thân thể xác thịt của người đã bị ô-ước, nên Thần của Đức Giê-Hô-Va đã không ở trong người ấy, điều đó có nghĩa là ma quỷ đã gián tiếp cầm buộc linh hồn người trong thân thể xác thịt đã thuộc về tội lỗi và như vậy, nếu linh hồn đó không được cứu chuộc khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, thì khi thân thể xác thịt người ấy chết, linh hồn người ấy cũng bị hư mất đời đời.

Linh hồn loài người có thể nghe được tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, nhưng khi linh hồn đó chưa nhận được giá cứu chuộc, thì linh hồn đó không có sức để quản trị xác thịt mình sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Nhưng linh hồn của loài người sẽ có được sức lực, nếu linh hồn đó trở dậy quản trị xác thịt mình, bắt phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Thần của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ dắt dẫn và làm ơn cho linh hồn đó, như Gia-cốp đã nhận được sự dạy dỗ của mẹ mình, là Rê-be-ca, là người hình bóng về Hội-Thánh hữu hình của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này vậy.

Khi linh hồn của người tin Chúa đã đến với Đức Thánh-Linh, như Gia-cốp đã đến với La-ban, thì điều gì mà Gia-cốp đã trải qua khi người sống và làm công việc của mình, là chăn bầy chiên của La-ban, mà chiên của La-ban đó là bóng về Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, cho đến khi linh hồn người đó được phục hồi sự sống mình, thì linh hồn ấy sẽ thực hành phần trách nhiệm của mình, với tư cách là **loài người** đã được phục hồi quyền kế tự Đức Chúa Trời. Bấy giờ, Thần của Đức Giê-Hô-Va (mà La-ban là bóng), cũng là Đức Thánh-Linh, tức là Thánh-Linh của Đấng Christ, sẽ ở trong những người đã thuộc về Ngài, vì Ngài ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự, như Lời Chúa có chép:

**Giăng 15:1-10: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì Lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.**

**1 Giăng 4:11-16: Hỡi kẻ rất yêu dấu, nếu Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta dường ấy, thì chúng ta cũng phải yêu nhau. Chưa hề có ai thấy Đức Chúa Trời; nếu chúng ta yêu nhau, thì Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, và sự yêu mến Ngài được trọn vẹn trong chúng ta. Bởi điều này chúng ta biết mình ở trong Ngài và Ngài ở trong chúng ta, là Ngài đã ban Thánh Linh Ngài cho chúng ta. Chúng ta lại đã thấy và làm chứng rằng Đức Chúa Cha đã sai Đức Chúa Con đặng làm Cứu Chúa thế gian. Ví bằng có ai xưng Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời ở trong người, và người ở trong Đức Chúa Trời. Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy.**

Như vậy, chúng ta có thể hiểu ý nghĩa mâu nhiệm về việc La-ban đã cùng với anh em mình đuổi theo Gia-cốp trong thời gian bảy ngày đường, đó là việc ngay lập tức và trọn thời gian người ấy sống trên đất này, không chỉ với một linh hồn, mà là cả với một đồng đôi thánh của Đức Giê-Hô-Va, từ lúc ban đầu cho tới khi tận thế, nghĩa là khi kế hoạch tìm một đồng đôi thánh của Đức Giê-Hô-Va đã hoàn thành theo thánh ý Ngài.

Kinh-Thánh không chép là trên núi Ga-la-át có hai trại quân, nhưng theo mạch văn của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, thì La-ban cùng anh em của La-ban đã theo kịp (trong văn tự), đã đạt được mục đích, đã hoàn thành công việc là ở cùng với Gia-cốp (theo Lẽ thật), đó là ý nghĩa của chữ **theo kịp - overtook**<sup>H5381</sup>.

Khi Gia-cốp đã tới được núi Ga-la-át, thì người đóng trại tại đây, chứ không phải là Bê-e-Sê-ba như Lời Chúa đã chép đó là quê hương của Gia-cốp và cũng là nơi mà từ đó Gia-cốp đi đến với La-ban.

Nhưng trong ý nghĩa mẫu nhiệm, thì nơi của Gia-cốp (linh hồn người tin Chúa) phải là núi Ga-la-át, vì chính thân thể xác thịt của mỗi người tin Chúa phải mang ý nghĩa của chữ Ga-la-át, nghĩa là một môi trường sống dành cho linh hồn loài người phải đối diện với và linh hồn của người tin Chúa phải chinh phục thân thể xác thịt mình bằng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, vì chữ **Ga-la-át - Gilead**<sup>H1568</sup> đó là chữ גִּלְעָד - Gil'ad, số 1568 ra từ chữ גַּלְעָד - Gal'ed, số 1567 và chữ גַּלְל - galal, số 1566 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **núi đá lởm chởm, gai góc, đóng đá làm chướng, vãn kiện, hồ sơ, để cuộn lại, để cuốn đi, để cuộn lại với nhau, để tìm kiếm cơ hội, tin cậy, để giao phó, để uỷ thác, để cam kết, để thanh tẩy, để xoá bỏ, để cắt bỏ, để làm cho sạch;**

Ngay khi Gia-cốp vừa tới được núi Ga-la-át, thì người lập tức đóng trại, nghĩa là khi linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống mình, thì việc đầu tiên và luôn luôn là đóng trại, là công bố Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, vì khi Luật pháp của Đức Chúa Trời được công bố trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, thì **mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thảy đều xưng Jêsus Christ là Chúa, mà tôn vinh Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha.**

Nếu một người nào không thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, thì linh hồn người đó chưa được hưởng quyền kế tự Danh Đức Chúa Jêsus Christ, nên môi miệng người đó không thể nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà công bố Lời của Đức Chúa Trời. Nhưng khi linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống mình, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn đó được thắp sáng, đồng nghĩa với sự hiện diện của Đức Thánh-Linh cũng ngự trên người ấy, dù người ta không thể nhìn thấy Đức Thánh-Linh, nhưng Ngài đã và đang ở trong người ấy, vì thế cho nên trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ, không có chữ **cũng** trong Sáng thế ký 31 câu 25, như bản tiếng Việt đã thêm vào (như cách kể chuyện vậy). Trong thực tế, Đức Thánh-Linh đã ở trong thân thể của người tin Chúa (mà Gia-cốp là bóng) và khi linh hồn người tin Chúa công bố Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh-Linh sẽ cùng hành động, để làm cho vững các lời mà người ấy đã công bố, như Lời Chúa đã chép:

**Mác 16:20: Về phần các môn đồ, thì đi ra giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm với môn đồ, và lấy các phép lạ cặp theo lời giảng mà làm cho vững đạo.**

Bản King James version chép: <sup>20</sup>And they went<sup>G1831</sup> forth<sup>G1831</sup>, and preached<sup>G2784</sup> every<sup>G3837</sup> where<sup>G3837</sup>, the Lord<sup>G2962</sup> working<sup>G4903</sup> with them, and confirming<sup>G950</sup> the word<sup>G3056</sup> with signs<sup>G4592</sup> following<sup>G1872</sup>. Amen<sup>G281</sup>.

Nghĩa là: **Vậy họ (các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ) đi khắp mọi nơi để truyền bá (Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ), Chúa cùng làm việc với họ (các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ) và làm cho vững vàng các Lời giảng (của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ) bằng các dấu lạ (các phép lạ siêu nhiên).**

Trong ý nghĩa mẫu nhiệm của chữ **theo kịp - overtook**<sup>H5381</sup> thì đó là công việc của linh hồn người tin Chúa khi đã phục hồi sự sống mình, bắt đầu công bố Lời của Đức Chúa Trời, là ý nghĩa của chữ **đóng - pitched**<sup>H8628</sup> chép trong Sáng thế ký 31 câu 25, đó là chữ תַּקַּע - taqa, số 8628 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thổi hơi thổi, vỗ tay, bắt tay (vào công việc), làm cho tiếng vang ra, làm cho người ta để ý đến, thổi tiếng kèn vang ra,**

Chữ **theo kịp - overtook**<sup>H5381</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ נָסַג - nasag, số 5381 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tầm hiểu biết, bắt kịp, tìm được, đạt được mục đích, hoàn thành;**

Chữ **đóng - pitched**<sup>H8628</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ תַּקַּע - taqa, số 8628 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **thổi hơi thổi, vỗ tay, bắt tay (vào công việc), làm cho tiếng vang ra, làm cho người ta để ý đến, thổi tiếng kèn vang ra,**

Chữ **trại - tent**<sup>H168</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ אֹהֶל - 'ohel, số 168 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **lều trại, đền tạm, nơi trú ngụ, nơi ở, để chiếu sáng, để soi sáng;**

Chữ **Ga-la-át - Gilead**<sup>H1568</sup> chép trong câu 25 trên, đó là chữ גִּלְעָד - Gil'ad, số 1568 ra từ chữ גַּלְעָד -

**Gal'ed**, số 1567 và chữ גלגל - galal, số 1566 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *núi đá lởm chởm, gai góc, đóng đá làm chúng, vắn kiện, hồ sơ, để cuộn lại, để cuốn đi, để cuộn lại với nhau, để tìm kiếm cơ hội, tin cậy, để giao phó, để uỷ thác, để cam kết, để thanh tẩy, để xoá bỏ, để cắt bỏ, để làm cho sạch;*

Bây giờ chúng ta tiếp đến phần đối thoại giữa La-ban với Gia-cốp tại trên núi Ga-la-át, là bóng về việc Đức Thánh-Linh sẽ nói chuyện với linh hồn của người tin Chúa, khi đã được phục hồi sự sống mình.

**Sáng thế ký 31:26-30: La-ban nói cùng Gia-cốp rằng: Cháu đã làm chi vậy? Cháu đã gạt cậu và dẫn mấy đứa gái cậu như phu tù giặc. Sao trốn nhem, gạt và không cho cậu hay trước? Có lẽ cậu đưa đi rất vui vẻ, tiếng hát, tiếng đàn và tiếng trống phụ đưa. Cháu làm cách đại đột vậy, không để cho cậu hôn con trai và con gái cậu. Tay cậu có đủ quyền làm hại cháu; nhưng Đức Chúa Trời của cha cháu đã mách bảo cùng cậu tối hôm qua rằng: Dầu lành dầu dữ, người khá giữ mình đừng nói chi cùng Gia-cốp hết. Bây giờ, vì lòng cháu mong mỏi về nhà cha cháu, nên đã ra đi; nhưng cơ sao cháu lại ăn cắp các pho tượng cậu?**

Theo ý nghĩa của văn tự, nghĩa là theo điều phải có trong mỗi tương giao giữa linh hồn của người tin Chúa (Gia-cốp là bóng), với Đức Thánh-Linh (La-ban là bóng), thì linh hồn người tin Chúa phải cầu nguyện nói chuyện với Đức Thánh-Linh, để được Ngài dắt dẫn vào các Lẽ thật, vì những sự thuộc về Lẽ thật đó là cao quá sức trí tưởng của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, vì như một người lớn trưởng thành, dù đã học xong chương trình đại học, thì những sự đó chỉ là lý thuyết căn bản, như một nhà kho mới được xây dựng, chưa biết sẽ được sử dụng vào công việc gì vậy. Người vừa mới tốt nghiệp đó chưa biết mình sẽ làm công việc gì, cũng như linh hồn của người tin Chúa khi mới được phục hồi sự sống mình, chưa biết Đức Chúa Jêsus Christ sẽ giao phó công việc nào cho mình và bản thân người ấy chưa hề đi con đường này bao giờ, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài:

**Giăng 16:12-15: Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi. Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi vậy.**

La-ban đã trách Gia-cốp rằng: “Cháu làm cách đại đột vậy, không để cho cậu hôn con trai và con gái cậu.” (Câu 28) Bản King James version chép: <sup>28</sup>And hast not suffered <sup>H5203</sup>me to kiss <sup>H5401</sup>my sons <sup>H1121</sup>and my daughters <sup>H1323</sup>? thou hast now <sup>H6258</sup>done foolishly <sup>H5528</sup>in so doing <sup>H6213</sup>.

Có nghĩa là: *Cháu thật ngây thơ (khờ dại) khi làm như vậy, khi cháu không để cho cậu hôn các con trai và các con gái của cậu.*

Chữ hôn - to kiss <sup>H5401</sup> chép trong câu 28 trên, đó là chữ נשק - nashaq, số 5401 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nụ hôn; để kết hợp lại với nhau, để được trang bị thêm với, để mang thêm khí giới, để làm cho có tác dụng; làm cho hiểu được, làm cho nắm được ý, làm cho vững vàng, làm cho kiên cố, làm cho mạnh mẽ, làm cho dũng cảm, làm cho chinh phục được, làm cho chế ngự được;*

Các chữ **con trai, con gái** được chép trong câu 28 trên, là nói về những sự ra từ La-ban, như Ra-chên, Lê-a, Xinh-ba, Bi-la cùng các con trai và con gái của Gia-cốp, đều là bóng về các ơn thuộc linh cùng Lời của Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Lẽ thật, được trang bị cho linh hồn của những người tin Chúa đã đến với Đức Thánh-Linh và đã bền lòng theo Chúa trong mọi sự thử thách mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã quyết định cho mọi linh hồn nào đến với Đức Thánh-Linh phải trải qua, để được phục hồi sự sống mình mà sanh ra các bông trái của sự sống đời đời và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không hề lấy lại những sự đã ban cho đó. Thế nhưng không phải vì đã nhận được những sự ban cho đó, mà linh hồn của người tin Chúa có thể dễ dàng sử dụng các thứ ơn đó cách đúng và trọn vẹn trong khi người ấy thi hành phần trách nhiệm của mình, vì công việc của linh hồn người tin Chúa phải làm đó, không phải là thuộc về xác thịt, nhưng thuộc về một cuộc chiến tranh giữa sự sáng với sự tối tăm, như Lời Chúa đã chép:

**Ê-phê-sô 6:10-18: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì**

chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rỗi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền chí trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thầy các thánh đồ.

Khi La-ban nói với Gia-cốp rằng: *Cháu thật ngây thơ (khờ dại) khi làm như vậy, khi cháu không để cho cậu hôn các con trai và các con gái của cậu.*

Điều này rất chính xác đối với hết thầy mọi người nào đã tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ cùng những người đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, như nói tiếng mới, nói tiên tri hay là đặt tay khiến kẻ đau được lành, thì những người đó đều đã nghĩ rằng, như vậy là Đức Thánh-Linh đã ngự trên mình và bất cứ khi nào mình muốn làm công việc gì, thì chỉ cần nói nhân Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà soạn bài giảng, mà chia sẻ, mà công bố điều này hay điều kia, thì Đức Thánh-Linh sẽ làm thành công việc đó cho mình! Nghĩ như vậy thì đúng như La-ban đã nói với Gia-cốp rằng: **Cháu làm cách dại dột vậy - Cháu thật ngây thơ (khờ dại) khi làm như vậy.**

Hãy nhớ lại Lời Đức Chúa Jê-sus Christ phán dạy các môn đồ của Ngài, cũng như cho mọi người tin Chúa:

Giăng 12:46-50: **Ta là sự sáng đã đến thế gian, để ai tin Ta, chẳng ở nơi tối tăm nữa. Lại nếu kẻ nào nghe Lời Ta mà không vâng giữ, ấy chẳng phải Ta xét đoán kẻ đó; vì Ta đến chẳng để xét đoán thế gian, nhưng để cứu chuộc. Người nào bỏ Ta ra và không nhận lãnh Lời Ta, đã có kẻ xét đoán rồi; Lời Ta đã rao giảng, chính Lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng Ta; nhưng Cha sai Ta đến, đã truyền lệnh cho Ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Ta biết mạng lệnh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều Ta nói, thì nói theo như Cha Ta đã dặn.**

Theo thuộc thể, La-ban muốn hôn các *con gái*, các *con trai* của mình, mà ý nghĩa của các chữ *con* đó, đều có gốc, là chữ **בָּנָה** - **banah**, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để xây dựng, để thiết lập, để tạo lập, để xây dựng lại, để sửa chữa, để sanh sản con cái*, nghĩa bóng về chữ *lời đã phán ra khỏi miệng của Đức Chúa Trời*, được ví là *con một của Đức Chúa Trời*.

Chữ *hôn* - **to kiss**<sup>H5401</sup> trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ ngoài nghĩa thuộc thể là cái hôn, thì ý nghĩa gốc là *sự tuyên bố, sự công bố, sự rao giảng ra những sự có ở trong lòng*, nhưng giá trị quan trọng của nụ hôn từ người cha trên các con của mình, là sự chúc phước, là sự xúc dầu đến trên những người nhận được nụ hôn đó.

La-ban là người hình bóng về Đức Thánh-Linh, muốn linh hồn của người tin Chúa phải luôn noi theo Đức Thánh-Linh, chớ chạy trước Chúa trong bất kỳ điều gì, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy, vì các Lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy đó, đều là nguyên tắc thánh thuộc về sự sống đời đời.

Chữ *hôn* - **to kiss**<sup>H5401</sup> chép trong câu 28 trên, đó là chữ **נָשָׂא** - **nashaq**, số 5401 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nụ hôn; để kết hợp lại với nhau, để được trang bị thêm, để mang thêm khí giới, làm cho có tác dụng; làm cho hiểu được, làm cho nắm được ý, làm cho vững vàng, làm cho kiên cố, làm cho mạnh mẽ, làm cho dững cảm, làm cho chinh phục được, làm cho chế ngự được;*

La-ban đã cảnh cáo Gia-cốp rằng: **Tay cậu có đủ quyền làm hại cháu; nhưng Đức Chúa Trời của cha cháu đã mách bảo cùng cậu tối hôm qua rằng: Dầu lành dầu dữ, người khá giữ mình đừng nói chi cùng Gia-cốp hết.**

Bản King James version chép: <sup>29</sup>It is in the power<sup>H410</sup> of my hand<sup>H3027</sup> to do<sup>H6213</sup> you hurt<sup>H7451</sup>: but the God<sup>H430</sup> of your father<sup>H1</sup> spake<sup>H559</sup> unto me yesternight<sup>H570</sup>, saying<sup>H559</sup>, Take<sup>H3947</sup> thou heed<sup>H8104</sup> that thou speak<sup>H1696</sup> not to Jacob<sup>H3290</sup> either good<sup>H2896</sup> or<sup>H5704</sup> bad<sup>H7451</sup>.

Chữ **tay** - **hand**<sup>H3027</sup> chép trong câu 29 trên, đó là chữ יָד - **yad**, số 3027 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tay, bàn tay, quyền năng, quyền hạn, sức mạnh, biện pháp, cách thức, quyền chi phối, quyền cai trị;**

Chữ **tối hôm qua** - **yesternight**<sup>H570</sup> chép trong câu 29 trên, đó là chữ עֶשֶׂה - **'emesh**, số 570 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **tối hôm qua, vấn đề đã qua, thời gian trước đây, những sự thuộc về quá khứ;**

Chữ **mách bảo** - **saying**<sup>H559</sup> chép trong câu 29 trên, đó là chữ אָמַר - **'amar**, số 559 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nói, tỏ cho biết, xác nhận, hứa, đề nghị, quyết định, khẳng định;**

Đã có không ít người tin Chúa, vì thiếu hiểu biết về ngôn ngữ của Kinh-Thánh và vì những người đó không được kêu gọi vào chức vụ, đã sử dụng trí khôn và lý luận của xác thịt mà cho rằng La-ban là dân ngoại muốn đỗi theo Gia-cốp để lấy lại những sự thuộc về mình, nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ngăn cản La-ban không được ngược đãi Gia-cốp, nên La-ban đã phải nói lại cho Gia-cốp hay quyết định của Đức Chúa Trời!

Người tin Chúa phải nhận biết Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng công bình, trong Ngài không có sự tây vị, Ngài không coi kẻ có tội là vô tội, vì thế cho nên người tin Chúa phải học biết chờ đợi Đức Chúa Trời trong mọi sự, chớ cho mình là khôn ngoan mà vi phạm chủ quyền của Đức Chúa Trời, chớ tự nhảy vào chức vụ rao giảng Lời Đức Chúa Trời, vì chức vụ đó thuộc chủ quyền của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Câu 29 trên đã tỏ cho chúng ta biết về nguyên tắc làm việc của Nước Đức Chúa Trời, đó là trong bất kỳ hoàn cảnh thế nào, người tin Chúa phải cầu nguyện với Đức Thánh-Linh và chờ đợi sự trả lời của Ngài.

Trong trường hợp của Gia-cốp, đã vì sự nôn nóng muốn được trở về quê hương mình, nên đã vội vàng ra khỏi nhà của La-ban, mặc dù Gia-cốp được biết mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về điều người sẽ phải làm, cũng như hết thảy mọi người tin Chúa đều được thấy Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh rằng:

**Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các người. Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.**

Nhưng người ta đã đua nhau đi ra rao giảng Tin-Lành và kêu gọi nhau vào các trường để học ra làm mục sư, làm người truyền giáo, mà bỏ qua ý nghĩa đầy đủ của những mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, vì Đức Chúa Jêsus đã không phán với những người nào đã cầu nguyện tiếp nhận Ngài làm Cứu Chúa của sự sống mình, mà Ngài phán trực tiếp với những người đã được Đức Chúa Cha chỉ định vào chức vụ làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và Đức Chúa Jêsus cũng đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải chờ ở trong thành Giê-ru-sa-lem, cho đến khi họ được mặc lấy quyền phép mà Đức Chúa Cha đã hứa cho.

**Lu-ca 24:46-49: Ngài phán: Có Lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân Danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao.**

Gia-cốp là người đầu tiên và trước nhất trong hết thảy những người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời gọi và chỉ định vào chức vụ hầu việc Ngài, nên Ngài đã tỏ điều này qua La-ban để được chép xuống mà dạy dỗ hết thảy những người sẽ được chỉ định vào chức vụ này, cho tới khi tận thế.

La-ban đã nhắc lại cho Gia-cốp hay điều Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với mình, liên quan đến Gia-cốp, nghĩa là mọi người tin Chúa khi đọc đến điều này, thì phải hiểu mạng lệnh đó là nói về mình, vì Kinh-Thánh chép về mọi người tin Chúa vậy, hầu cho hết thảy mỗi người tin Chúa phải nhận biết những sự đã xảy ra với Gia-cốp, cũng sẽ xảy đến với mình theo Lẽ thật và mỗi người tin Chúa phải biết làm theo những sự được Đức Chúa Trời ban phước cho và phải biết tránh những sự mà Lời Chúa không muốn người tin Chúa vi phạm.

**Sáng thế ký 31:31-32: Bây giờ, vì lòng cháu mong mỏi về nhà cha cháu, nên đã ra đi; nhưng cơ sao cháu lại ăn cắp các pho tượng cậu? Gia-cốp đáp rằng: Vì cơ tôi e cậu bắt hai người con gái lại chẳng. Nhưng tìm nơi ai được các pho tượng của cậu, thì ai đó sẽ bị chết đi! Tại trước mặt các anh em chúng ta, cậu hãy kiểm soát các món nơi tôi đi, và hãy lấy vật chi thuộc về cậu. Vả, Gia-cốp vốn không hay rằng Ra-chên đã trộm mấy pho tượng đó.**

Nếu chỉ đọc những sự được chép trong văn tự, mà không nhận biết những sự mâu nhiệm luôn có trong gốc

của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, thì người ta sẽ không thể hiểu tại sao những sự như vậy lại được chép trong Kinh-Thánh và được gọi là Lời của Đức Chúa Trời và Kinh-Thánh là không thể bỏ được, thì những sự sẽ được giảng như thế nào cho đúng, bởi vì những sự mà Gia-cốp đã trải qua, (mà Gia-cốp là bóng về linh hồn của mọi người tin Chúa) thì những người tin Chúa cũng sẽ phải trải qua trong Lẽ thật?

Câu trả lời đã được chép trong sách Giô-suê đoạn 1, khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán với Giô-suê về sự người phải suy gẫm những sự đã chép trong cuốn sách Luật pháp mà Đức Giê-Hô-Va đã ban cho Môi-se.

**Giô-suê 1:1-9: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ Ta, đã chết; bây giờ ngươi và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, dặng vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì Ta ban cho các ngươi, y như Ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ó-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời ngươi sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lừa ngươi, không bỏ ngươi đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn ngươi sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng ngươi trong mọi nơi ngươi đi.**

Khi Giô-suê tiếp nhận mạng lệnh này từ Đức Giê-Hô-Va, thì dân Y-sơ-ra-ên chỉ có một cuốn sách, được Lời Chúa gọi là cuốn sách Luật pháp, bao gồm năm (5) sách, là Sáng thế ký, Xuất Ê-díp-tô Ký, Lê-vi ký, Dân số ký và Phục truyền luật lệ ký mà thôi. Nhưng đặc biệt nhất là sách Sáng thế ký, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã qua Môi-se mà phán cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng, Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác và Đức Chúa Trời của Gia-cốp (tức là Y-sơ-ra-ên) và Ngài đã lập Giao-ước với tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên, điều đó có nghĩa là, hết thủy dân Y-sơ-ra-ên, cả thuộc thể và thuộc linh phải nhận biết bằng cách nào và như thế nào mà Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời lập Giao-ước với mình và như vậy, hết thủy dân Y-sơ-ra-ên, cả thuộc thể và thuộc linh phải suy gẫm cách cẩn thận về những sự đã chép trong năm sách của Môi-se, đặc biệt là sách Sáng thế ký, để nhận biết ý muốn của Đức Giê-Hô-Va, vì những sự đã chép đó là chép bằng ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và để có thể hiểu được ý nghĩa của những Lời đã chép đó, thì mọi người tin Chúa phải: **vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.**

Nếu chúng ta đã biết xứ Ca-na-an đó là bóng về thân thể xác thịt của người tin Chúa, mà bảy thứ dân lớn và mạnh đã sống trong xứ Ca-na-an trước khi dân Y-sơ-ra-ên vào nhận lấy xứ đó làm sản nghiệp, là bóng về quyền lực của ma quỷ, là kẻ đã nhân cố A-đam phạm tội chết, mà chiếm lấy quyền quản trị đất của A-đam và áp đặt sự rủa sả trên đất này, thì tại sao tuyển dân của Đức Chúa Trời phải luôn công bố Lời Đức Chúa Trời trên môi miệng mình và phải **suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy linh hồn người tin Chúa mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước?**

Sự suy gẫm Luật pháp của Đức Chúa Trời phải được thực hiện từ linh hồn cùng với tâm trí của người tin Chúa qua sự đọc, học, suy nghĩ, tìm kiếm cho được sự hiểu biết về ý nghĩa cùng trách nhiệm của thân thể xác thịt mình phải tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời. Trong thực tế, người ta không thể nhìn thấy một dấu hiệu nào chỉ ra rằng, có các thiên sứ, hay là quyền phép siêu nhiên nào ở chung quanh chúng ta, để kiểm chứng xem chúng ta có thật sự suy gẫm Lời của Đức Chúa Trời hay không. Nhưng nếu người tin Chúa tin cậy vào Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh là thật và Ngài là Đấng dò biết lòng dạ loài người, mà hết lòng, hết ý, hết sức mà kính sợ Đức Chúa Trời, thì khi chúng ta học và suy gẫm Lời Đức Chúa Trời để nhận biết ý nghĩa của Lời Chúa, thì Đức Thánh-Linh sẽ tỏ cho chúng ta biết Ngài đang hiện diện và Ngài sẽ khiến chúng ta từng bước một hiểu được ý nghĩa của Luật pháp văn tự, cùng nhận biết sự công bình của Luật pháp.

Giê-rê-mi 29:11-14: **Đức Giê-hô-va phán: Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ đối cùng các người, là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các người được sự trông cậy trong lúc cuối cùng của mình. Bấy giờ các người sẽ kêu cầu Ta, sẽ đi và cầu nguyện Ta, và Ta sẽ nhậm lời. Các người sẽ tìm Ta, và gặp được, khi các người tìm kiếm Ta hết lòng. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ cho các người tìm được Ta, và sẽ đem những phu tù các người trở về. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước và mọi nơi mà Ta đã đuổi các người đến, và sẽ đem các người về trong đất mà Ta đã khiến các người bị đày đi khỏi đó.**

Chữ **những phu tù** được chép trong câu 13 trên là nói về những sự thuộc về sự sống của linh hồn người ta đã vì cố tội lỗi của A-đam mà bị thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, sẽ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phục hồi lại cho người ấy, mà sự bốn con trai đầu tiên của Gia-cốp được sanh ra bởi Lê-a đó là bóng. Từng bước một, tùy theo sự trung tín và sự kính sợ Đức Giê-Hô-Va ở nơi người tin Chúa mà linh hồn người đó sẽ nhận được lại cho mình những sự đã bị thiếu mất bởi tội lỗi của A-đam, cho đến khi sự sống của linh hồn người đó được phục hồi trọn vẹn, như Gia-cốp đã có vậy.

Sự hiểu biết về ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh là những điều kiện mà hết thảy mọi người tin Chúa phải có, không phải là sự học thuộc lòng, mà là khả năng hiểu biết được ban cho bởi Thần của Đức Giê-Hô-Va đối với những người nào hết lòng trở lại với Đức Giê-Hô-Va, như Lời Chúa đã chép.

Châm ngôn 2:23-33 > 3-1-10: **Nhân vì Ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, Ta sẽ đổ thần linh Ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những Lời của Ta. Bởi vì Ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay Ta ra, lại chẳng có ai chú ý; Nhưng các người đã bỏ hết Lời khuyên dạy của Ta, không chịu Lời quả trách của Ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, Ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt Ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khôn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng Ta, nhưng Ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm Ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy Ta, và chê bai các lời quả trách của Ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ đại dốt sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe Ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào. Hỡi con, nếu con tiếp nhận Lời Ta, dành giữ mạng lệnh Ta nơi lòng con, để lắng tai nghe sự khôn ngoan, và chuyên lòng con về sự thông sáng; Phải nếu con kêu cầu sự phân biện, và cất tiếng lên cầu xin sự thông sáng, nếu con tìm nó như tiền bạc, và kiếm nó như báu vật ẩn bí, bấy giờ con sẽ hiểu biết sự kính sợ Đức Giê-hô-va, và tìm được điều tri thức của Đức Chúa Trời. Vì Đức Giê-hô-va ban cho sự khôn ngoan; từ miệng Ngài ra điều tri thức và thông sáng. Ngài dành ơn cứu rỗi cho người ngay thẳng; Ngài là thuẫn đỡ của người làm theo sự đoan chánh, phù hộ các lối của người công bình, và giữ gìn đường của thánh đồ Ngài. Bấy giờ con sẽ hiểu biết sự công bình, sự lý đoán, sự chánh trực, và các nẻo lành. Vì sự khôn ngoan sẽ vào trong lòng con, và linh hồn con sẽ lấy sự hiểu biết làm vui thích.**

Ngay từ lúc ban đầu, khi loài người mới được dựng nên trên đất này, Đức Chúa Trời đã phán với loài người về một điều duy nhất, mà loài người không được phép vi phạm, đó là: **“Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.”**(Sáng thế ký 2:16-17).

Điều đó có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn loài người phải luôn nhớ đến trách nhiệm của mình và phải vâng theo tiếng phán của Ngài, nghĩa là loài người phải vâng theo Lời của Đức Chúa Trời.

Để không vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì loài người phải hiểu rõ ý nghĩa cùng giá trị của những Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với mình, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng, Ngài Tự Hữu, Hằng Hữu, nghĩa là Lời của Đức Chúa Trời đã phán ra khỏi miệng Ngài, sẽ không bao giờ qua đi, nhưng sẽ làm trọn điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai khiến nó.

Chúng ta đang đối diện với hai điều mà La-ban đã quả trách Gia-cốp.

Điều thứ nhất là hành động ra khỏi nhà La-ban mà không để cho La-ban được hôn các con trai, con gái của mình, mà ý nghĩa của chữ **hôn - to kiss**<sup>H5401</sup> chép trong câu 28 trên, đó là chữ **נָשָׂא** - **nashaq**, số 5401 của tiếng

Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nụ hôn; để kết hợp lại với nhau, để được trang bị thêm, để mang thêm khí giới, để làm cho có tác dụng; để làm cho hiểu được, làm cho nắm được ý, làm cho vững vàng, làm cho kiên cố, làm cho mạnh mẽ, làm cho dũng cảm, làm cho chinh phục được, làm cho chế ngự được;**

Gia-cốp là người hình bóng về linh hồn của người tin Chúa, khi đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi sự sống mình, thì phải cầu hỏi Đức Thánh-Linh và nhờ cậy Ngài trong mọi sự, đặc biệt là phải hiểu rõ ý nghĩa, cùng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống đó là sự sáng của loài người.

Điều thứ hai mà La-ban đã quở trách Gia-cốp, đó là **cớ sao cháu lại ăn cắp các pho tượng cậu?**

Trong thuộc thể, Gia-cốp đã không hề biết rằng Ra-chên, vợ mình đã lấy trộm mấy pho tượng đó.

Trong ý nghĩa thuộc linh, tức là theo Lẽ thật mầu nhiệm, thì hầu như hết thảy mọi người tin Chúa, khi đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, được nói tiếng mới, khởi sự nói tiên tri, hoặc trừ các quỷ, đặt tay trên kẻ đau khiến kẻ đau được lành, mà hết thảy những người đó đều thuộc về quyền phép của Đức Thánh-Linh làm ra qua đức tin của người ấy, các dấu hiệu đó chỉ về đức tin của người tin Chúa đã được tái sinh, nhưng các dấu hiệu đó không phải là tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn mọi người tin Chúa (tức là linh hồn của họ) phải đạt được, đó là linh hồn người tin Chúa phải trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, mà muốn đạt được tiêu chuẩn này, thì linh hồn của người tin Chúa phải có đầy đủ mọi sự thuộc về sự sống mình, nghĩa là đầy đủ mọi sự dư dật của Đức Chúa Trời, mà những sự dư dật đó là của cải thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Phần nhiều người tin Chúa đã cho rằng, khi mình đã được báp têm bằng Đức Thánh-Linh, thì điều đó là đủ rồi, vì Đức Thánh-Linh sẽ ngự trong người đó và ban phước cho mọi công việc người ấy làm! Mà quên rằng, linh hồn của người tin Chúa phải được hưởng quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ, mà để có được điều đó, người tin Chúa phải có sự hiểu biết chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, tức là phải biết rằng, Luật pháp văn tự đó luôn là thần linh và sự sống, mà bất kỳ một chấm, hay là một nét trong Luật pháp văn tự đó, đều mang ý nghĩa của Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và người tin Chúa phải hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật.

Việc Gia-cốp không biết Ra-chên đã lấy trộm mấy pho tượng đó là bóng về việc linh hồn của mọi người tin Chúa đều đã không biết rằng, trong Luật pháp văn tự (mà Ra-chên, con gái nhỏ của La-ban là bóng) có ảnh tượng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời. Nếu người tin Chúa mà không nhận biết Lẽ thật này, thì làm thế nào người đó có thể trở nên **giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật?**

Chính vì không có sự hiểu biết về Lẽ thật này, mà người ta đã đưa nhau mở các trường gọi là thần học, để đào tạo ra những người *giống như họ*, là đi ra giảng những sự thuộc về văn tự, mà không có thần linh và sự sống trong các lời mà họ sẽ giảng dạy người ta, và như vậy, các hệ thống đó đã mặc nhiên hãm ép Nước Đức Chúa Trời, không thể khiến cho linh hồn của những người tin Chúa ở trong hệ thống của họ tái sinh được, bởi Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.”** (Giăng 3:3-8)

Trở lại với cuộc đối thoại giữa La-ban với Gia-cốp về việc mấy pho tượng.

**Sáng thế ký 31:31-32:** **Bây giờ, vì lòng cháu mong mỏi về nhà cha cháu, nên đã ra đi; nhưng cớ sao cháu lại ăn cắp các pho tượng cậu? Gia-cốp đáp rằng: Vì cớ tôi e cậu bắt hai người con gái lại chẳng. Nhưng tìm nơi ai được các pho tượng của cậu, thì ai đó sẽ bị chết đi! Tại trước mặt các anh em chúng ta, cậu hãy kiểm soát các món nơi tôi đi, và hãy lấy vật chi thuộc về cậu. Vả, Gia-cốp vốn không hay rằng Ra-chên đã trộm mấy pho tượng đó.**

Bản King James version chép: <sup>30</sup> **And now**<sup>H6258</sup>, **though thou wouldst needs be gone**<sup>H1980</sup>, **because**<sup>H3588</sup> **thou sore longedst**<sup>H3700</sup> **after thy father's**<sup>H1</sup> **house**<sup>H1004</sup>, **yet wherefore**<sup>H4100</sup> **hast thou stolen**<sup>H1589</sup> **my gods**<sup>H430</sup>? <sup>31</sup> **And Jacob**<sup>H3290</sup> **answered**<sup>H6030</sup> **and said**<sup>H559</sup> **to Laban**<sup>H837</sup>, **Because**<sup>H3588</sup> **I was afraid**<sup>H3372</sup>: **for I said**<sup>H559</sup>,

**Peradventure<sup>H6435</sup> thou wouldest take<sup>H1497</sup> by force<sup>H1497</sup> thy daughters<sup>H1323</sup> from me.**

Trong thuộc thể, Gia-cốp đã nói với La-ban về lý do tại sao mình phải vội vàng ra khỏi nhà La-ban cách bí mật, đó là: **Vì cơ tôi e cậu bắt hai người con gái lại chẳng.**

Bản King James version chép: **Because<sup>H3588</sup> I was afraid<sup>H3372</sup>: for I said<sup>H559</sup>, Peradventure<sup>H6435</sup> thou wouldest take<sup>H1497</sup> by force<sup>H1497</sup> thy daughters<sup>H1323</sup> from me.** Có nghĩa là: **Bởi tôi đã nghĩ rằng, có lẽ cậu sẽ dùng quyền của mình mà giữ lại hai con gái của cậu khỏi tôi chẳng.**

Những điều mà Gia-cốp đã nói đó, là bóng về điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã biết trước đối với hết thảy những người tin Chúa, một khi đã nhờ sự nhận biết quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được tái sinh, sẽ nghĩ rằng, mình phải làm gì cho chức vụ của mình sao cho được rạng danh, nên người ta đã sốt sắng trong mọi thứ công việc mà tự người ta nghĩ ra để “làm cho Chúa”, đó là người ta sẽ tổ chức các cuộc truyền giảng, sẽ tổ chức xây dựng các trường, mở các khoá huấn luyện, mở các khoá đào tạo những người tin Chúa tùy theo những sự mà họ đã học được, đã biết được sau một thời gian theo Chúa!

Vì người ta đã nghĩ rằng, làm như vậy sẽ đẹp ý Chúa. Thế nhưng họ lại quên rằng, hết thảy mọi người tin Chúa phải noi theo Đức Thánh-Linh, là Thánh-Linh của Đấng Christ, vì Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng: **“Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các ngươi. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các ngươi chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các ngươi là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các ngươi chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các ngươi cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thể nào: ấy là các ngươi được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các ngươi thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các ngươi vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các ngươi những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các ngươi, và sự vui mừng các ngươi được trọn vẹn.”** (Giăng 15:4-11)

Rất nhiều người tin Chúa đã hầu việc Đức Chúa Trời theo sự suy nghĩ của xác thịt mình và người ta đã nghĩ rằng, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho lòng sốt sắng của họ, mà không biết rằng, điều người ta đã làm đó là sự cố chấp, giống như vua Sau-lơ khi xưa, đã không tôn trọng Lời phán của Đức Giê-Hô-Va vậy.

**1 Sa-mu-ên 15:1-23:** Sa-mu-ên nói cùng Sau-lơ rằng: Đức Giê-hô-va đã sai ta xúc dầu cho ngươi, lập làm vua dân Y-sơ-ra-ên của Ngài. Vậy bây giờ, hãy nghe Lời phán của Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va vạn quân phán như vậy: Ta nhớ lại điều A-ma-léc làm cho Y-sơ-ra-ên, ngăn cản đường lúc nó ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Vậy, hãy đi đánh dân A-ma-léc và diệt hết mọi vật thuộc về chúng nó. Người sẽ không thương xót chúng nó, phải giết người nam và nữ, con trẻ và con bú, bò và chiên, lạc đà và lừa. Vậy, Sau-lơ nhóm hiệp dân sự và điểm soát họ tại Tê-la-im: có hai trăm ngàn lính bộ, và mười ngàn người Giu-đa. Sau-lơ đi tới thành A-ma-léc và đặt binh phục trong rừng. Người có nói với dân Kê-nít rằng: Các ngươi hãy rút đi, hãy phân rẽ khỏi dân A-ma-léc, kéo ta diệt các ngươi luôn với chúng nó chẳng. Vì khi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, các ngươi có làm ơn cho hết thảy dân ấy. Vậy, dân Kê-nít phân rẽ khỏi dân A-ma-léc. Sau-lơ đánh A-ma-léc từ Ha-vi-la cho đến Su-rơ, đối ngang xứ Ê-díp-tô. Người bắt sống A-ga, vua của dân A-ma-léc, rồi lấy gươm diệt hết thảy dân sự. Nhưng Sau-lơ và dân chúng dong thứ A-ga, chẳng giết những con tốt hơn hết trong bầy bò và chiên, các thú về lứa đẻ thứ nhì, chiên con, và mọi vật tốt nhất. Chúng chẳng muốn diệt những vật đó, chỉ diệt hết những vật chi xấu và không giá trị. Bấy giờ có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng Sa-mu-ên như vậy: Ta hối hận vì đã lập Sau-lơ làm vua; bởi người đã xây bỏ Ta, không làm theo Lời Ta. Sa-mu-ên buồn rầu, kêu cầu cùng Đức Giê-hô-va trọn đêm. Sáng ngày sau, người đi rước Sau-lơ. Có kẻ đến nói cùng Sa-mu-ên rằng: Sau-lơ đã đến Cạt-mên, dựng cho mình một cái bia tại đó; đoạn, đổi đường đi xuống Ghinh-ganh. Sa-mu-ên đi đến cùng Sau-lơ; Sau-lơ nói cùng người rằng: Nguyện Đức Giê-hô-va ban phước cho ông! Tôi đã làm theo lệnh của Đức Giê-hô-va. Sa-mu-ên hỏi người rằng: Vậy thì tiếng chiên kêu vang đến tai ta, cùng tiếng bò rống ta nghe kia, là làm sao? Sau-lơ đáp rằng: Dân sự có dẫn chúng nó từ nơi người A-ma-léc đến; vì dân sự đã tha những con tốt nhất về chiên và bò, đặng dâng nó làm của lễ cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ông; vật còn lại,

chúng tôi đã diệt hết đi. Sa-mu-ên nói cùng Sau-lơ rằng: Thôi! Ta sẽ tỏ cho người điều Đức Giê-hô-va đã phán cho ta đêm nay. Sau-lơ đáp: Xin nói. Sa-mu-ên nói rằng: Lúc người còn nhỏ tại mắt người, người há chẳng trở nên đầu trưởng của các chi phái Y-sơ-ra-ên sao? và Đức Giê-hô-va há chẳng xúc dầu cho người làm vua của Y-sơ-ra-ên ư? Và, Đức Giê-hô-va đã sai người đi mà rằng: Hãy đi diệt hết những kẻ phạm tội kia, là dân A-ma-léc, và giao chiến cùng chúng nó cho đến chừng người đã diệt chúng nó. Sao người không vâng theo Lời phán của Đức Giê-hô-va? Cớ sao người xông vào cửa cướp, làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va? Sau-lơ đáp cùng Sa-mu-ên rằng: Tôi thật có nghe theo lời phán của Đức Giê-hô-va. Tôi đã đi làm xong việc mà Đức Giê-hô-va sai tôi đi làm; tôi có đem A-ga, vua dân A-ma-léc về, và diệt hết dân A-ma-léc. Nhưng dân sự có chọn trong cửa cướp, chiên và bò, là vật tốt nhất về của đáng tận diệt, dâng dâng cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời của ông tại Ghinh-ganh. Sa-mu-ên nói: Đức Giê-hô-va há đẹp lòng của lễ thiêu và của lễ thù ân bằng sự vâng theo Lời phán của Ngài ư? Và, sự vâng Lời tốt hơn của tế lễ; sự nghe theo tốt hơn mỡ chiên đực; sự bội nghịch cũng đáng tội bằng sự tà thuật; sự cố chấp giống như tội trọng cúng lạy hình tượng. Bởi người đã từ bỏ Lời của Đức Giê-hô-va, nên Ngài cũng từ bỏ người không cho người làm vua.

Như chúng ta đã biết, những sự đã xảy đến đối với Gia-cốp, cũng sẽ xảy đến với những người tin Chúa vậy, vì Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh như thầy giáo dẫn chúng ta đến với Đức Chúa Jêsus Christ và những điều mà Gia-cốp đã làm cách không đẹp ý La-ban đó, đều là những sự sẽ xảy ra trong hàng ngũ những người tin Chúa, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết trước mọi sự, nên Ngài đã cho phép những sự đã xảy đến với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, ấy là để dạy dỗ những người được chọn vào dòng dõi thánh của Ngài.

**Sáng thế ký 31:32: Nhưng tìm nơi ai được các pho tượng của cậu, thì ai đó sẽ bị chết đi! Tại trước mặt các anh em chúng ta, cậu hãy kiểm soát các món nơi tôi đi, và hãy lấy vật chi thuộc về cậu. Và, Gia-cốp vốn không hay rằng Ra-chên đã trộm mấy pho tượng đó.**

Bản King James version chép: <sup>32</sup>With whomsoever<sup>H834</sup> thou findest<sup>H4672</sup> thy gods<sup>H430</sup>, let him not live<sup>H2421</sup>: before<sup>H5048</sup> our brethren<sup>H251</sup> discern<sup>H5234</sup> thou what<sup>H4100</sup> is thine with me, and take<sup>H3947</sup> it to thee. For Jacob<sup>H3290</sup> knew<sup>H3045</sup> not that Rachel<sup>H7354</sup> had stolen<sup>H1589</sup> them.

Khi đọc các lời văn tự này, người ta có thể thấy rằng vì Gia-cốp muốn bênh vực mình, nên người đã buông ra một lời thề độc, mà người không biết rằng, mọi lời người ta nói ra, nhất là những người có chủ quyền cai trên những người, trên những vật mình có quyền sở hữu, thì sẽ đem lại hậu quả khôn lường, bởi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đả người ta tùy theo những lời mà Ngài đã nghe miệng người ta nói (Dân số ký 14:28).

Trong thực tế, những sự đã xảy đến với Gia-cốp, thì cũng sẽ xảy đến với hết thảy mọi người tin Chúa và đó là điều mà Đức Giê-hô-va đã phán về cuốn sách Luật pháp của Ngài được gọi là **Đá góc quý báu, là Nền bền vững, ai tin đến đá ấy, sẽ chẳng gặp rút, sẽ không bị xấu hổ.** (Ê-sai 28:16; 1 Phi-e-rơ 2:6).

Lời Chúa chép trong Sáng thế ký 31:32 trên, là lời tiên tri về Đức Chúa Jêsus Christ và cũng là lời tri thức về điều chắc chắn sẽ xảy đến với những người tin Chúa đã sở hữu được Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời.

Lời Gia-cốp đã nói đó chính là bằng chứng về quyền phép của Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự để ban cho loài người, sẽ làm chết những công việc thuộc về xác thịt, tức là những công việc ngăn trở sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn loài người.

**Giăng 12:23-26: Đức Chúa Jêsus bèn đáp rằng: Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời. Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc Ta, thì Cha Ta ắt tôn quý người.**

Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người, nhưng để sự sáng mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người đó được đến với loài người trên đất này, thì Đức Chúa Trời đã phải sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này, để làm chứng cho Lẽ thật, là làm chứng cho sự sáng của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đã sống trong thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, khi đến khoảng ba mươi tuổi, Đức Chúa Cha đã gọi Ngài vào chức vụ, bấy giờ Ngài mới nhận được sự xúc dầu của Đức Thánh-Linh để thi hành chức vụ

mình. Trong khoảng thời gian ba mươi năm đó, Chúa Jêsus đã vâng giữ các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Cha đã lấy làm đẹp lòng về sự vâng Lời của Con một Ngài.

Sự mầu nhiệm đã được giấu khỏi loài người xác thịt, đó là trong suốt ba mươi năm sống trong thân thể xác thịt của loài người, Chúa Jêsus đã không hề vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì chính quyền phép của Luật pháp văn tự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se) đã được giữ ở trong lòng của Đức Chúa Jêsus, đã làm chết mọi sự thuộc về sự hay chết của xác thịt, nên quyền lực của ma quỷ không thể thắng được Chúa Jêsus và càng không thể kiêu cáo Ngài điều chi thuộc về Luật pháp văn tự.

Chúng ta hãy xem sứ đồ Phao-lô đã làm chứng như thế nào về Lẽ thật này.

**2 Cô-rinh-tô 3:1-18:** **Chúng tôi há lại bắt đầu tự phô mình, hay là như người khác cần có thư gửi gắm cho anh em, hoặc nhờ thư gửi gắm của anh em sao? Ấy chính anh em là thư gửi gắm của chúng tôi, viết trong lòng chúng tôi, mọi người đều biết và đều đọc. Vả, rõ thật rằng anh em là bức thư của Đấng Christ, bởi chức vụ chúng tôi viết ra, chẳng phải viết bằng mực, nhưng bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, chẳng phải viết trên bảng đá, nhưng trên bảng thịt, tức là trên lòng anh em. Đây là sự tin chắc của chúng tôi nhờ Đấng Christ mà có trong Đức Chúa Trời: không phải tự mình chúng tôi có tài năng mà nghĩ việc gì như bởi chính mình chúng tôi, nhưng tài năng của chúng tôi đến từ Đức Chúa Trời; và ấy là Ngài đã ban tài năng cho chúng tôi giúp việc giao ước mới, chẳng phải giao ước về chữ, bèn là giao ước về Thánh Linh; vì chữ làm cho chết, song Thánh Linh làm cho sống. Vả, nếu chức vụ về sự chết, chạm chữ trên bảng đá, đã là vinh hiển lắm đến nỗi con cái Y-sơ-ra-ên không có thể ngó trên mặt Môi-se, vì cố sự sáng láng trên mặt người, dầu là tạm, phương chi chức vụ của Thánh Linh càng vinh hiển hơn biết bao! Vậy, nếu chức vụ về sự định tội còn được vinh hiển, thì chức vụ về sự công bình được vinh hiển hơn bội phần. Vả lại, cái điều được vinh hiển trong chức vụ thứ nhất biến đi bởi sự vinh hiển rất cao hơn của chức vụ thứ nhì; vì nếu sự phải qua đi còn có lúc vinh hiển thay, phương chi sự bền ở sẽ có vinh hiển dường nào nữa! Vậy, chúng ta có sự trông cậy dường ấy, nên được rất tự do, chúng ta chẳng làm như Môi-se lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-ra-ên không trông thấy cuối cùng của sự sáng láng phải qua. Nhưng lòng họ đã cứng cõi; vì đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái màn ấy vẫn còn chưa cất khỏi, bởi chưng ấy là trong Đấng Christ mà màn đó biến đi. Ấy vậy, cho đến ngày nay, mỗi lần người ta đọc sách Môi-se cho họ, cái màn ấy vẫn còn ở trên lòng họ. Khi họ sẽ trở lại cùng Chúa, thì màn ấy mới cất khỏi. Vả, Chúa tức là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó. Chúng ta ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh.**

Ra-chên là con gái út (con nhỏ) của La-ban, mà theo ý nghĩa mầu nhiệm của Lẽ thật, thì Ra-chên là bóng về Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và được chép thành văn tự để truyền dạy cho tuyển dân của Đức Chúa Trời, mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng về tuyển dân thật, mang ý nghĩa của chữ Y-sơ-ra-ên trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, có nghĩa là *“người có quyền phép của con vua, người sẽ cai trị như Đức Chúa Trời”*, là bóng về những người sẽ được kế tự Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ.

Trong Luật pháp văn tự (Ra-chên, con nhỏ của La-ban là bóng) có ảnh tượng của Đức Chúa Trời (2 Cô-rinh-tô 3:17-18 & Ê-phê-sô 4:20-24) và Ra-chên cũng là bóng về những người tin Chúa yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời và giữ ảnh tượng của Đức Chúa Trời ở trong lòng, và khi kỳ định đến, người đó sẽ sanh bông trái mang ý nghĩa về sức mạnh, về quyền cai trị, là ý nghĩa của chữ Bên-gia-min, con trai của Gia-cốp.

**Sáng thế ký 31:33:** **Vậy, La-ban vào trại Gia-cốp, trại Lê-a, trại hai người đòi, chẳng tìm được chi cả. Đoạn, ở trại Lê-a bước ra đi vào trại Ra-chên.**

Bản King James version chép: <sup>33</sup>And Laban<sup>H3837</sup> went<sup>H935</sup> into Jacob's<sup>H3290</sup> tent<sup>H168</sup>, and into Leah's<sup>H3812</sup> tent<sup>H168</sup>, and into the two<sup>H8147</sup> maidservants'<sup>H519</sup> tents<sup>H168</sup>; but he found<sup>H4672</sup> them not. Then went<sup>H3318</sup> he out of Leah's<sup>H3812</sup> tent<sup>H168</sup>, and entered<sup>H935</sup> into Rachel's<sup>H7354</sup> tent<sup>H168</sup>.

Câu 33 đã chép rằng, La-ban đã vào trong lều trại của Lê-a và lều trại của Xinh-ba và Bi-la, là hai đầy tớ gái mà La-ban đã cất cử theo hầu Lê-a và Ra-chên, nhưng La-ban đã không tìm thấy mấy pho tượng của mình, điều này đã chứng minh theo Lẽ thật về ảnh tượng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, vì Lẽ thật còn được gọi

là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là hơi thở của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật.

Kinh-Thánh không chép rằng Lẽ thật là ảnh tượng của Đức Chúa Trời, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ điều này qua Lời của Ngài được chép thành văn tự trong sách Sáng thế ký, khi Ngài quyết định tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài:

**Sáng thế ký 1:26-27: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không tỏ điều này trong Lẽ thật, vì Lẽ thật đã không được chép xuống thành văn tự và các thiên sứ ở trên thiên đàng cũng không biết về điều này, cho đến khi sách Sáng thế ký được chép xuống thành văn tự trong Kinh-Thánh.

Ra-chên (con nhỏ của La-ban) là bóng về Luật pháp văn tự, vì thế cho nên việc La-ban không tìm thấy các pho tượng của mình trong lều trại của Lê-a, con lớn của La-ban, là bóng về Lẽ thật và La-ban cũng không tìm thấy các pho tượng của mình nơi lều trại của Xinh-ba và Bi-la, vì hai người này là đầy tớ gái của La-ban và là bóng về ân tứ thuộc linh được Đức Thánh-Linh ban cho linh hồn của những người tin Chúa, đã đến với Đức Thánh-Linh để nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được tái sinh linh hồn mình và trong các ân tứ thuộc về quyền phép đó, không có ảnh tượng của Đức Chúa Trời.

**Sáng thế ký 31:34: Vả, Ra-chên có lấy mấy pho tượng đó, giấu dưới bành lạc đà, rồi ngồi lên trên. La-ban soát lục khắp trại chẳng gặp pho tượng.**

Bản King James version chép: <sup>34</sup>Now Rachel<sup>H7354</sup> had taken<sup>H3947</sup> the images<sup>H8655</sup>, and put<sup>H7760</sup> them in the camel's<sup>H1581</sup> furniture<sup>H3733</sup>, and sat<sup>H3427</sup> upon them. And Laban<sup>H3837</sup> searched<sup>H4959</sup> all<sup>H3605</sup> the tent<sup>H168</sup>, but found<sup>H4672</sup> them not.

Chữ **giấu dưới** - put<sup>H7760</sup> chép trong câu 34 trên, đó là chữ **סוּמַם** - suwm, số 7760 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để vào, đặt vào, vị trí, chỗ đứng, chỗ thích hợp, nhiệm vụ, cương vị, sự bố trí, sự bổ nhiệm, sự chỉ định, sự uỷ nhiệm, sự thiết lập, sự quyết định, sự xác định, sự sắp xếp địa vị, chức vụ;**

Chữ **bành** - furniture<sup>H3733</sup> chép trong câu 34 trên, đó là chữ **כַּר** - kar, số 3733 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cái yên để ngồi lên, ghế đặt trên lưng lạc đà hoặc trên lưng voi; đồng cỏ, bãi cỏ, nơi chăn thả súc vật, chiền dục chưa thiến;**

Chữ **lạc đà** - camels<sup>H1581</sup> chép trong câu 34 trên, đó là chữ **גַּמַּל** - gamal, số 1581 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chất gánh nặng lên, gánh gánh nặng, giải quyết công việc một cách dứt khoát;**

Trong ý nghĩa của chữ **bành** bao gồm hai phần, phần văn tự tức là phần ngọn, thì cái bành là vật được người ta chế ra để trên lưng những con vật được dùng để người ta ngồi lên khi cưỡi những con vật đó và cũng là nơi người ta chất hàng hoá để vận chuyển.

Trong ý nghĩa gốc, tức là sự mầu nhiệm mà vật thể đó là bóng, thì cái bành được đặt trên lưng lạc-đà đây mang ý nghĩa về trách nhiệm, về chức năng, sức mạnh của Luật pháp văn tự, được đặt làm cái nền, nơi chứa đựng, nơi gánh chịu sức nặng về trách nhiệm của Luật pháp văn tự, mà Ra-chên là bóng, thì người ta không thể thấy được ảnh tượng của Đức Chúa Trời (mà mấy pho tượng của La-ban đó là bóng) khi người ta nhìn vào các Lời trong văn tự của Kinh-Thánh. Thế nhưng tại nơi đồng cỏ để chăn dắt bầy chiền của Đức Chúa Trời, nghĩa là trong các bài giảng về Luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời, người ta sẽ thấy được ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Vì Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người đó làm chứng về ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Luật pháp của Ngài cho loài người, ấy là để loài người sẽ nhờ sự vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn trong Luật pháp, mà được phục hồi sự sống mình, là phục hồi ảnh tượng mình, là sự giống hệt như Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép về sự mặc lại của linh hồn người tin Chúa, nhờ quyền phép của Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời mà được.

**Cô-lô-se 3:1-10: Vậy nếu anh em được sống lại với Đấng Christ, hãy tìm các sự ở trên trời, là nơi Đấng Christ ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất; vì anh em đã chết, sự sống mình đã giấu với Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển.**

Vậy hãy làm chết các chi thể của anh em ở nơi hạ giới, tức là tà dâm, ô uế, tình dục, ham muốn xấu xa, tham lam, tham lam chẳng khác gì thờ hình tượng: bởi những sự ấy cơn giận của Đức Chúa Trời giáng trên các con không vâng phục; lúc trước anh em sống trong những vết xấu đó, và ăn ở như vậy. Nhưng bây giờ anh em nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thanh nộ, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra từ miệng anh em. Chớ nói dối nhau, vì đã lột bỏ người cũ cùng công việc nó, mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đặt đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.

Chữ **ngồi lên trên** - **sat**<sup>H3427</sup> upon chép trong câu 34 trên, đó là chữ **שָׁבַח** - yashab, số 3427 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự ở trên, sự cư ngụ tại trên, sự vẫn ở trên, sự ngồi trên, sự chịu đựng, sự duy trì, sự hiệp một với như sự cưới gả,*

Mặc dù Lời Chúa chép thành văn tự trong Kinh-Thánh có chép rằng: **Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người**, thế nhưng người ta không thể dùng trí khôn hay là bằng bất kỳ một biện pháp nào để nhờ đó mà nhận được sự sáng thật của Đức Chúa Trời từ các Lời văn tự đã chép trong Kinh-Thánh. Điều đó cũng giống người ta không thể dùng sự đọc và biết qua các thông tin về các chất dinh dưỡng có trong các loại thực phẩm như thịt, cá, trứng, rau, củ, quả để nhờ những sự hiểu biết đó mà thân thể xác thịt của người ấy được hưởng các chất dinh dưỡng đó, mà chính người ấy phải ăn, phải uống các loại thực phẩm đó và chính hệ thống tiêu hoá của người ấy sẽ trực tiếp thực hành công việc tiêu hoá này để nhận được các chất dinh dưỡng có trong các thực phẩm đó, nếu hệ thống tiêu hoá của người ấy hoạt động tốt. Chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên hệ thống tiêu hoá cho muôn vật tùy theo loài thể nào, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời công bình cũng sẽ ban cho linh hồn người nào xứng đáng cho được nhận lãnh sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Ngài thể đó, như Lời Chúa đã chép rằng:

**Thi-Thiên 18:20-28: Đức Giê-hô-va đã thưởng tôi tùy sự công bình tôi, báo tôi theo sự thanh sạch của tay tôi. Vì tôi đã giữ theo các đường lối Đức Giê-hô-va, chẳng có làm ác xây bỏ Đức Chúa Trời tôi. Vì các mạng lệnh của Ngài đều ở trước mặt tôi, còn luật lệ Ngài, tôi nào bỏ đâu. Tôi cũng ở trọn vẹn với Ngài, giữ lấy mình khỏi ác. Vì vậy, Đức Giê-hô-va đã báo tôi tùy sự công bình tôi, thưởng tôi theo sự thanh sạch của tay tôi trước mặt Ngài. Kẻ hay thương xót, Chúa sẽ thương xót lại; Đối cùng kẻ trọn vẹn, Chúa sẽ tỏ mình trọn vẹn lại; Đối cùng kẻ thanh sạch, Chúa sẽ tỏ mình thanh sạch lại; Còn đối cùng kẻ trái nghịch, Chúa sẽ tỏ mình nhặt nhiệm lại. Vì Chúa cứu dân bị khốn khổ; Nhưng sụp mất kẻ tự cao xuống. Chúa thấp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi.**

Dù người ta có thể thuộc lòng Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, nhưng người ta không thể dùng sự thuộc lòng Lời của Đức Chúa Trời mà hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, nhưng chính Đức Thánh-Linh sẽ tỏ cho những người nào xứng đáng cho được hiểu biết những sự mâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, tức là cho những người nào yêu mến Luật pháp (văn tự) của Đức Chúa Trời, như Chúa Jêsus đã phán:

**Giăng 14:12-21: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các ngươi nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng Danh nơi Con. Nếu các ngươi nhân Danh Ta xin điều chi, Ta sẽ làm cho. Nếu các ngươi yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi. Ta không để cho các ngươi mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các ngươi. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các ngươi cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các ngươi sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các ngươi ở trong Ta, và Ta ở trong các ngươi. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.**